DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XVII. ZATURDAG den 17den JANUARY, 1829. N. 3.

*Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Wed**uwe** WILLIAM LEE.*

BESCHOUWING

Van den voormaligen en tegenwoordigen toestand van Curaçao.

Wanneer men wil een vergelyking maken,
Van vorige en van nog bestaande zaken,
Hoe alles in dit ondermaansche dal,
Zyn opkomst heeft en dan weer neigt ten val;
Hoe alles hier verandert voor onze oogen,
Dan staan wy van verwondering opgetogen;
En vraagt of zoekt gy naar bewys, ô dan
Geeft Curasau hier 't treffends voorbeeld van.

Men vond op dit weleer gezegend Eiland,
Een vruchtbren grond met schoon en heerlyk weiland;
En hofjes daar elk kon zyn lust voldoen,
Aan smaaklyk ooft geplant in 't eelste groen;
Vruchtboomen die in menigte daar stonden.
En rankgewasch geplant in goede gronden.
Men kweekte zelfs voorheen ook d' indigo,
Dien kostbren plant—Maar is dit nu nog zoo?
Is alles nog in dezen stand gebleven?
Wie kan hier op een gunstig antwoord geven?
Een Planter roept met schreijende oogen, Neen!
't Is nu niet meer zoo als het was voorheen,
En zucht .... maar ach! wat baten al die zuchten,
Zyn hofje staat verdroogt en zonder vruchten;
Zyn vee verdwaalt op velden zonder gras;
Het graan verdort, men vreest een misgewas.
Men weet hoe hier de Oranje boomen bloeiden,
Hoe welig 't hout in digte bosschen groeiden,
De bergen zelfs, hoe hoog ook, waren toen
Niet kaal als nu, maar overdekt met groen.
De luchtstreek wordt van tyd tot tyd al drooger,
En niettemin, de lasten klimmen hooger;
De pest regeert in zyne schapen kraal,
Te voren wist men nooit van deze kwaal.
Helaas! niets is bestendig hier op aarde,
De beste zaak verliest haar glans en waarde.
ô Gy myn vriend die daar zoo zit en treurt,
Denk slechts dat niets hier by geval gebeurt.
Gy ziet welligt een betren tyd eens komen,
"Neen," zegt hy, "Neen, die hoop is ons benomen,
"Want nademaal de Vaste Kust thans vry,
"Geworden is van Spanjes heerschappy,
"En handel dryft met alle Europeanen,
"Zoowel als met de Noordamerikanen,
"Blyft dit gewest als in 't vergeetboek staan,
"Een doodsche plaats die dreigt te niet te gaan."
Maar vriend! daar is een betren tyd te hopen,
De haven is voor elk thans vry en open,
Ligt komen eens die oude dagen weer,
Gy zegt: "Dit is een wensch, en ook niet meer;
"Ik zie myn schuld door nieuwe schuld vergrooten,"
Myn vriend: dit is op hooger last besloten,
De Koning is doorzichtig, wys en goed,
't Geen ons het best van hem verwachten doet.
Blyf maar gerust; al 't geen dien Vorst zal wyzen,
Dat kunnen wy als goed en billyk pryzen.
Gy weet, geen land kan zonder regt bestaan,
En valt U thans die schatting zwaar, welaan,
Het staat U vry den Vorst dit voor te dragen
Geen onderdaan verbiedt hy ooit te klagen
Die goede Vorst verdient toch onzen dank
Voor 't plaatsen hier van eenen wisselbank.
Die bank kan nog den handel weer opwekken,
En 't algemeen tot nut en voordeel strekken,
En lukt dit niet, gaat alles niet naar wensch,
De beste Vorst is maar een mensch,—
Gelukkig dat 't gemeen nog wat met werken
Verdient daar men de stad zoo gaat versterken,
't Is waar, als eens dien arbeid is gedaan,
Dan zien wy hen op straat weer ledig staan,
Niet zelden hoort men dan van diefstal spreken,
Byzonder als de toevoer komt te ontbreken,
't gebeurd ook wel dat iemand dan op 't land
Door Negers wordt omringt en aangerand,
Die, daar zy hem van nood en honger klagen,
Met dreigen of geweld zyn beurs afvragen,
Of dwingen hem daartoe met mes of pook;
Doch dit geschiedt in andre landen ook.—
Gelukkig dat nu nog een jaar te voren,
Zooveel maïs dat nuttig voedzaam koren
Gezameld is, dat de gemenen man
Voor weinig geld die nu nog krygen kan.—
Hi[illegible]om myn vriend! laat nog den moed niet zinken,
Ligt zien we eens hier het goud van Peru blinken,
Wanneer dat Groot Kanaal eens raakt voltooid,
Ligt worden wy dan ryker nog dan ooit.

* * *

Myn wensch is, en hier mêe zal ik besluiten,
Dat nooit geen kwaad van binnen of van buiten,
Ons meer genaakt, maar dat de tegenspoed,
Verwissele in geluk en overvloed.

K. A. E.

Bÿzonderheden omtrent den Prins van Metternich.

De Prins *van Metternich* is geboren uit eene dier oude, doch weinig vermogende familien van *Germanie*, uit welke de tegenwoordige geestelÿke Vorsten van het Duitsche Rÿk gesproten zÿn. De bekwaamheid, behendigheid en geslepenheid, welke de Prins *van Metternich* bÿ het congres van *Rastadt* ten toon spreidde, toen hÿ aldaar vertegenwoordiger van de graven van *Westfalen* was, maakte den Keizer van *Oostenrÿk* op dezen staatsman opmerkzaam. Deze monarch nam hem in zÿnen dienst en zond hem als gezant naar Dresden. In 1806 werd *Metternich* tot ambassadeur voor *Frankrÿk* benoemd. *Napoleon*, die van zÿne gestrengheid tegen den Franschen adel terug kwam, was destÿds omringd door eene menigte oud-edellieden, bÿ welke *Metternich* zich indrong met die wegslepende wellevendheid en bevallige beschaafdheid, welke hem in zoo hoogen graad eigen zÿn. Weldra was hÿ meester van alle geheimen der *chronique scandaleuse* van het hof der Tuileries, en had de gunst der voornaamste personaadjen en van *Napoleon* zelve volkomen tot zich getrokken. Hierdoor vond *Metternich* gelegenheid het karakter van *Napoleon* te bestuderen en te doorgronden; hÿ raadde zÿne plannen, en speelde hierdoor, eenige jaren daarna, de voornaamste rol in de staatkundige schouwspelen van *Dresden* en *Praag*. In 1810 werd *Metternich*, in stede van den graaf *Stadion*, tot minister van buitenlandsche zaken benoemd. Hÿ wendde nu *Napoleons* oplettendheid naar de prinses *Maria Louise*; zÿn opvolger, de prins *van Schwartzenberg*, vervolgde zÿne aangevangene onderhandelingen; *Metternich* zelve maakte de prinses genegen om het voorstel van *Napoleon* aan te nemen, en geleidde haar naar *Parÿs*.— Ofschoon *Metternich* op eene fÿne manier te kennen gaf, dat hÿ eene belooning verdient, gaf de Keizer der Franschen daaraan geen gehoor, en iedereen, die met het karakter van den Oostenrÿkschen onderhandelaar eenigermate bekend is, zal wel weten, dat hÿ de man niet was, die immer zulk eene teleurstelling konde vergeten.

Metternich heeft iets verwÿfds in zÿn uiterlÿk voorkomen, doch al wat hÿ doet heeft eene onwederstaanbare bevalligheid. Een hoog voorhoofd, eene fraai gevormde neus, schoone blaauwe oogen, een nette mond, waarover altÿd een glimlachje zweeft, dat elk oogenblik tot zÿne beschikking staat, maken eene der hoofdtrekken van het gelaat des eersten ministers uit.— Niemand weet beter dan hÿ van deze voordeelen partÿ te trekken. Hÿ zal een kring van vÿftig personen op de aangenaamste wÿze, zonder eenige inspanning, onderhouden, en nimmer tot de gewone hulpbronnen der gezellige gesprekken zÿne toevlugt behoeven te nemen; hÿ zal aan de zwakheden en dwaasheden zÿner meerderen en gelÿken deel nemen, en er tevens zÿn voordeel mede doen, niemand kan beter de zwakke zÿde van zÿne meerderen opsporen, en (dat nog moeijelÿker is) zich zelve onontbeerlÿk voor hunne zwakheden maken, dan de Prins *van Metternich*.

Buiten kÿf is de Keizer van *Oostenrÿk* aan *Metternich* de vergrooting van zyn rÿksgebied verschuldigd, *Venetie*, *Milaan* en vooral *Tÿrol*; *Saltzburg* en het grondgebied, dat hÿ, onder zeer wel geplooide voorwendsels, door *Beÿeren* deed afstaan, zÿn voor *Oostenrÿk* allezins belangrÿke aanwinsten. De Oostenrÿksche monarchie maakt nu een vast en hecht staatsligchaam uit, dat zamengesteld is uit koningrÿken en provincien, welker gezamenlyke bevolking meer dan dertig millioen zielen bedraagt, en die eene aanzienlÿke uitgestrektheid van kusten bevatten. Indien dit rÿk wel geregeerd wierd, indien de belangen der onderscheidene volken, die het bewonen, wel begrepen wierden, zouden het in staat zÿn om aan de eerste mogendheid van *Europa* het hoofd te bieden.

Zonderling, inderdaad, zÿn de middelen welke de Prins *van Metternich* in het werk stelt. Met eene doorknede kennis van de voornaamste personaadjen, met welke hÿ te doen heeft, bezit hÿ eene verwonderlÿke behendigheid in het kiezen van zÿne werktuigen. Hÿ heeft zich van eene levende gallerÿ van *Metsernichianen* weten te omringen, en uit de gallerÿ neemt hÿ zÿne ambassadeurs en agenten. Als eene reusachtige spin, heeft hÿ zÿn net over geheel *Europa* gespannen. In alle hoofdsteden heeft hÿ zÿne spions; in *Portugal* heeft hÿ met de Miguellisten; in *Spanje*, in *Frankrÿk* en *Italie* met de aristocraten en priesters; en in *Konstantinopel* gaat hÿ *hand aan hand* met den Sultan. Aldus heeft hÿ zich in staat gesteld, om de lotwisselingen van geheel *Europa* te leiden, of zich, met meer gevolg dan eenig ander sterveling, daar tegen te verzetten. Als diplomaat, heeft hÿ zÿns gelÿken niet; doch daarbÿ bepaalt zich ook de kracht van zÿn genie; en waar meer dan list en kuiperÿ vereischt wordt, schiet dat genie te kort. *Metternich* is niets minder dan een *staatsman*, wanneer men dien naam aan geen ander wil toekennen dan aan den genen, die slechts de *ware* belangen van zÿnen Vorst en zÿn vaderland raadpleegt, en slechts naar groote, heilzame plannen te werk gaat.

Metternich heeft liever eenen weg ingeslagen, die meer met zÿn karakter overeenstemt, en den stroom door verlaging en verguizing van het zedelÿk gevoel der natien wil tegen houden. De gevolgen daarvan zÿn voor *Oostenrÿk* de algemeene verachting van *Europa* geweest, en een wantrouwende vÿandigheid der staatskabinetten, die huiverig zÿn om zich met eene staatkunde, welke van alle eer beroofd is, te verbinden. *Metternich* is thans door die kabinetten verlaten, en blÿft alleen met zÿne staatkunst, die niet anders dan door zÿne armeeën, zÿne spions en zÿne volgelingen ondersteund wordt.

WY Mr. ISAAC JOHANNES RAMMELMAN ELSEVIER, Directeur ad interim van Curaçao en onderhoorige eilanden Bonaire en Aruba, Bevelhebber over de Land en Zeemagt en de Gewapende Burgermagt op dezelve, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Nademaal wÿ van Zÿne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen ontvangen hebben een door Zÿner Majesteits Commissaris Generaal, bÿ besluit van den 21sten July dezes jaars No. 222 gearresteerd Reglement voor de regtbanken van kleine zaken in de Nederlandsche West-Indische Bezittingen ten einde hetzelve reglement algemeen bekend te maken en voor de eenige rigtsnoer te doen aannemen, waarnaar alle zaken tot de competentie van het Collegie van kleine zaken staande, zullen moeten geinstitueerd en beregt worden.

Zoo wordt hierbÿ publiciteit gegeven aan het voormelde reglement, hetwelk aldus luidt:

(*F. I.*)

En voorts bepaald dat hetzelve op en met den eersten dag van het aanstaande Jaar 1829 op dit eiland in werking zal komen om volgens deszelfs inhoud opgevolgd en nagekomen te worden.

Gearresteerd op Curaçao den 29sten December 1828, het zestiende Jaar van Zÿner Majesteits Regering.

RAMMELMAN ELSEVIER.

Ter ordonnantie,

W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam, en in de Willemstad, op Curaçao dato utsupra.

W. PRINCE, Sec.

Gedrukt en te bekomen ter Drukkerÿ alhier,

HET REGLEMENT

VOOR DE

REGTBANKEN

VAN KLEINE ZAKEN

IN DE

Nederlandsche West-Indische Bezittingen.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 16den January 1829.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 16 Oncen voor 15 Centen; terwyl de Fransche Brooden Een Once minder zullen kunnen wegen, op pœne als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 9den January 1829.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, doet by deze aan alle Vleeschhouwers kennis geven, dat de pryzen van Versch Vleesch voor de loopende maand January zyn bepaald als volgt:

Ossen Vleesch op niet hooger dan 40 Centen per pond.

Schapen of Lams Vleesch op niet hooger den 30 Centen per pond.

Varkens Vleesch en Schilpad op niet hooger dan 23 Centen per pond en gelast hun verder zich daaraan te houden op pœne als by de wet is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

DE ondergeteekende van voornemen zynde het eiland te verlaten, biedt aan te koop, eenige zeer gedienstige en trouwe Slaven, (waaronder een Baas Schoenmaker en eene Kokkin;) zyn ry Paard, hetwelk een zeer gemakkelyke en sterke pasganger is; eene nieuwe Chais naar eene moderne smaak met het Chais Paard.

Te huur voor zeer moderaten prys drie groote Pakhuizen aan de Waterkant van de Overzyde der haven; en daar die Pakhuizen zeer geschikt en welgelegen zyn ter berging van Planken en Houtwaren, zyn ze ten dien einde vele achter een volgende jaren in huur geweest.

M. CAMBIASO.

Den 29sten December 1828.

Curaçao 7th January 1829.

THE undersigned having perused in the Curaçao Courant an advertisement of Mr. Alex. Kerr, Merchant at Puerto Cabello, hereby notifies, that he has this day granted his power of attorney to Messrs. Rotgers, Stagman. &co. in order to claim from him, and settle the just and due pretensions, which he the undersigned conceives to have against him.

S. LYON.

Curazao 7 de Enero 1829.

EL abaxo firmado haviendo leido en la Gazeta de Curazao un aviso del Señor Alex. Kerr, del Comercio de Puerto Cabello, Notifica por esta, que en fecha de oy há otorgado su poder á los Señores Rotgers, Stagman y Comp. al fin de reclamar y ajustar por el las pretenciones devidas que le parece tener contra el dicho Señor Kerr.

S. LYON.

Den 16den January 1829.

NAAR AMSTERDAM,

Zal op den 7den February aanstaande vertrekken de snel zeilende Brik

MARIA & JACOBA,
Kapitein J. J. BART.

Voor Vracht en Passagie vervoege men zich ten Pakhuize van J. J. POOL, of by den Kapitein aan boord.

PUBLIEKE VERKOOPING.

DE ondergeteekende zal door de Heeren ABM. DE MEZA & ZOONEN by opveiling doen verkoopen, een party Meubelen, Huiscieraden &c. De genen die daarin gading hebben, komen op Woensdag den 21sten dezer, vóór het Pakhuis van gemelde Heeren.

Dewed. D. C. SCHEIDIUS.

Den 9den January 1829.

BEKENDMAKING.

DEWEDUWE D. DE GRAAFF en J. J. POOL qq. zullen op den 28sten January aanstaande by Publieke Opveiling zonder reserve doen verkoopen, de door hun per dit weekblad vroeger aangeboden Medicynen, Potten, Flesschen en wat verder tot eene wel ingerigte Apotheek behoort; blyvende dezelve tot gestelde vendu dag echter by voortduring uit de hand te koop.

Den 9den January 1829.

Puerto Cabello, den 26sten December 1828.

DE genen op het eiland Curaçao die vermenen mogten eenige vorderingen te hebben tegen den ondergeteekende, worden verzocht onverwyld hunne rekening ter vereffening intezenden.

ALEX. KERR.

Getuigen,
B. STAGEMANN.
JOHN KELLY.

Puerto Cabello, 26th December 1828.

IF any person in the Island of Curaçao have any claims against the undersigned, they are requested to send in the same immediately for examination and settlement.

ALEX. KERR.

Witnesses,
B. STAGEMANN.
JOHN KELLY.

*** *ONDERTROUWD.*

N. H. MUYSKENS,

EN

J. H. VAN SCHNAFSKI.

Curaçao den 16den January 1829.

CURAÇAO,

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—JANUARY

10.	golet Cock, Arena,	Porto Rico
	bark Le doux nom de Marie, Romero,	St. Domingo
12.	golet Mathilda, Briché,	St. Thomas
	—— Gran Maria, Conant,	St. Eustatius
16.	—— Mary, Rotje,	La Guayra
	—— Phæton, Marshall,	New York
	—— Lucy, Gross,	Bath
	brik Stranger, Stow,	St. Bartholomews

UITGEKLAARD—JANUARY

12.	bark Fanny, De Haseth,
13.	golet Abeona, Evertsz,
14.	—— Dos Amigos, Freyte,
	bark Le donx nom de Marie, Romero,
	brik To Venner, Anderson,
16.	—— Stranger, Stow,

Met de Amerikaansche brik Phæton, zyn er alhier Nieuw Yorksche Kouranten ontvangen tot de dagteekening van den 16den December ll., behelzende berigten uit Liverpool tot den 8sten en uit Londen tot den 6den November, zoo dat wÿ ontstoken blÿven van jongere berigten uit Europa.

Wÿ vernemen dat de Amerikaansche brik Stranger, komende van St. Barts, Z. M. brik de Panter ter hoogte van die plaats ontmoet heeft, met eene schoener in gezelschap.

Wÿ vernemen ook dat Z.M. brik de Valk op St. Eustatius is aangekomen en de goederen van de brik *Carraboo,* welke op voorwendsel van bergloon waren aangehouden, ingescheept heeft en naar St. Christoffel is vertrokken, ten einde gemelde goederen aan de Engelsche authoriteiten aldaar overtegeven; en dat eenige leden van den Raad van Justitie, op St. Eustatius, provisioneel gedispenseerd zÿn.

Wÿ hebben reeds medegedeeld dat het doodvonnis, uitgesproken over Generaal Santander veranderd is in bannissement uit het grondgebied van Columbia. Thans vernemen wÿ dat hÿ te Jamaika is aangekomen en zich terstond vereenigd heeft met twee verlichte patriotten Soto en Azuero, die tevens uit Columbia verbannen zÿn, en dat hÿ een vaartuig bevracht heeft, waarna hÿ met gemelde twee personen naar Nicaragua gestevend is, van waar zÿ voornemens zyn, de smalle streek lands gelegen tusschen gemelde plaats en de Stille Zuid Zee overtetrekken, met oogmerk om zich bÿ het Peruaansche leger, hetwelke binnen het grondgebied van Columbia gevallen is, te gaan vervoegen, en de liberale partÿ te helpen, het juk van den dwingeland afteschudden.

Gisteren zÿn er brieven van Bogota over Caracas ontvangen, meldende dat er in de provincie Popayan een hevig oproer heeft plaats gehad ten gunste der Constitutionelen en tegen het Dictatorschap. Bolivar is in persoon gegaan om het oproer te stillen, maar keerde terug zonder Popaÿan te bereiken en wende vóór de factie uit een gedreven te hebben. In stede van naar Bogota terug te keeren nam hÿ den weg naar Leiba; en men geloofde over het algemeen, dat de vrees voor verdere aanvallen, hem gedrongen had de zeekusten te naderen, van waar hÿ gemakkelÿk zoude kunnen ontvlugten, ingeval hÿ weder aangevallen mogte worden.

De gevangenissen zÿn opgevuld met gevangenen; de kloosters zÿn tevens veranderd in kerkers; en het gouvernement denkende geene genoegzame gevangenhuizen te hebben, ruimt tot dat einde de onder vertrekken van het huis, waarin het hof van justitie deszelfs zittingen houdt. Deze gevangenissen zullen tevens opgevuld worden met het liberale gedeelte van het volk, zoo dat in korten tÿd het getal gevangenen de een helfte der manuelÿke bevolking zal overtreffen. De handel en landbouw zÿn op de laatste trap van verval en de beste huizen zÿn onbewoond wegens gebrek aan huurders. Algemeenlÿk vreest men dat generaal Paez het naaste te beurt zal zÿn. *Zÿne* ligtgeloovigheid en weinige zelf en menschenkennis zullen hem ongetwÿfeld een gemakkelÿk voorwerp maken ter verstrikking voor de handlangers der tiranie, Generaals Soublette en Briceño Mendez, die Bolivar tot dat einde bÿ zyn persoon geplaatst heeft. En indien Paez niet op zÿne hoede is, zal hÿ zekerlÿk een ligte prooi worden dier handlangers van Bolivar, die de bewerkers zyn des vals van Generaal Piar in Guaÿana.

AANSPRAAK

Gedaan aan de Burgers van het Arrondissement van St. Domingo, door den Generaal van Divisie, Borgella, den 16den November 1828, *in het 25ste jaar der onafhankelÿkheid van Haÿti.*

BURGERS!

Brieven van Havana en Porto Rico hebben onlangs aangekondigd, dat het Spaansche gouvernement weldra troepen zoude afzenden, onder de aanvoering van een' hoofd officier, om bezit te nemen van de oostelyke departementen der Republiek, naar men zegt, ten gevolge van een traktaat, gesloten te Londen tusschen den Spaanschen afgezant en de Commissarissen van Haÿti; en kondigen teffens aan, dat de vloot van den Admiraal Laborde, die sedert eenigen tÿd in de zee der Antillen is, tot deze expeditie bestemd is.

Deze slinksche tÿdingen, verspreid door lieden, wier gevoelens zich niet hebben kunnen schikken naar de veranderingen, welke de staatkundige toestand van dit land ondergaan heeft, en die derhalven zich naar de gemelde eilanden hebben begeven, zÿn maar al te gretig ontvangen geworden door eenige personen van deze stad en hebben onrust veroorzaakt onder de vreedzame inwoners, wier wensch is, te leven onder de liberale regering van onze konstitutie.

Ondertusschen hadden zÿ over de verledene gebeurtenissen nagedacht en zich de omstandigheden herinnerd, welke de vereeniging van de departementen van het oosten met die der Republiek te weeg gebragt hebben, zouden zÿ de ongerÿmdheid der veronderstelling van een dusdanig traktaat tusschen den President van Haÿti en den Koning van Spanje ingezien hebben, zÿ zouden erkend hebben, dat het onmogelÿk is, dat ons doorluchtig opperhoofd zoude toegestemd hebben tot de vervreemding van het Haÿtiaansche grondgebied, bÿ die zoo gelukkig de vereeniging van de Haÿtiaansche familie heeft bewerkstelligd onder een en dezelfde banier? Zoude het hoofd des staats, die zoo veel aanspraak gekregen heeft op den nationalen roem en de nationale erkentenis in de groote gebeurtenissen, die onder zÿn wÿs bestuur voorgevallen zÿn, hebben kunnen onderhandelen over de terugkering van een deel van Haÿti onder de heerschappÿ van eenen vorst, van wien de inwoners zich

zelven losgemaakt hebben, om zich te vereenigen met het eenige gouvernement, dat hun geluk en het genot hunner natuurlÿke en staatkundige regten kan verzekeren.— Zonder twÿfel, neen! en het grootste bewÿs, dat hÿ er zelve van geeft, is de afzending van nieuwe krÿgsmagt in dat gedeelte, die hÿ bevolen heeft, om den tegenstand der inwoners te ondersteunen, die, ongetwÿfeld blÿken zullen geven het vertrouwen van hun gouvernement waardig te zÿn, indien er ooit pogingen mogten gedaan worden om het voornemen, dat men in het Spaansche gouvernement veronderstelt, ten uitvoer te brengen.

Sedert Zÿne Excellentie de President van Haÿti mÿ met het kommando van dit arrondissement heeft vereerd, hebben alle mÿne pogingen het geluk mÿner medeburgers ten doel gehad. In het uitvoeren der bevelen van het gouvernement, heb ik steeds toegevendheid gebruik jegens diegenen, die door eene dwaze hoop verblind, zich soms afkeerig getoond hebben aan onze regering stelsels; en altÿd heb ik de hoop gevoed, dat zÿ hunne ware belangen zullen leeren kennen en in den schoot der Republiek terug keeren; maar zÿ kunnen verzekerd zÿn, dat ik jegens hen een gansch tegengesteld gedrag zal houden wanneer de algemeene rust mogte verstoord worden.

Burgers! en gÿ soldaten die nooit van den weg uwer pligten zÿt afgeweken, mistrouwt zonder ophouden de kuiperÿen van onzen gemeenschappelÿken vÿand, wiens doel is, tweespalt onder ons te stichten.— Schaart U met mÿ om den geheiligden boom der vrÿheid, welke in weerwil van onze vÿanden diepe wortels in den grond van Haÿti geschoten heeft. Zweren wÿ getrouw te zullen zÿn aan het vaderland en laat ons de kreet verheffen, welke ons steeds dierbaar gewerst is:

Leve de Republiek!
Leve de Onafhankelÿkheid!
Leve de President van Haÿti!

Het gevoelen der Turken, nopens de verovering van Konstantinopel.—Bÿdrag tot het karakter van Sultan Mahmoud II.

Beschrÿvingen van Turkÿe en bÿzonderheden, nopens de hoofdstad van dat Rÿk, wekken de algemeene nieuwsgierigheid meer en meer, sedert dat de oorlog met de *Porte* een meer bedenkelÿk aanzien krÿgt. Een der belangrÿkste reisverhalen, die buitenslands in het licht gegeven worden, is dat van een' Engelsch reiziger, den eerwaarden *Dr. Walsh*, en het zal onzen lezers waarschÿnlÿk niet onaangenaam zÿn, dat wÿ nu en dan een klein uittreksel daarvan mededeelen.

Dr. Walsh gewaagt reeds aanvankelÿk van eene zeer merkwaardige omstandigheid, te weten van de stellige overtuiging waarin de Turken zÿn, dat de Russen *Konstantinopel* in hunne magt zullen krÿgen. Het is bekend, dat zÿ hunne grafsteden op de kust van Azia oprigten, om, overeenkomstig met de zucht, die daartoe bÿ alle Mahomedaansche volken bestaat, na hunnen dood niet van hunne vooroudêren gescheiden te zÿn. Zÿ vreezen, zÿ gelooven vastelÿk dat zÿ eenmaal binnen de grenzen van *Azie* zullen teruggedreven worden.

Dit voorgevoel is bÿ de Turken voornamelÿk op oude overleveringen gegrond, die bÿ hen in hoogen eerbied staan, en, even als meer andere kinderachtige bÿgeloovigheden, een' grooten invloed op hunne dweepzuchtige en zwakke gemoederen hebben. Daarenboven bestaat er eene zonderlinge toevallige overeenstemming van namen. *Konstantinopel* is herhaalde malen genomen en verloren geworden door lieden van een en denzelfden naam. De Latÿnen namen bezit van die stad onder eenen *Baldewÿn*, en werden in later tÿd door eenen *Baldewÿn* daaruit verdreven. De stad werd herbouwd en tot den zetel van het Grieksche rÿk verheven door *Constantinus*, den zoon van *Helena*, onder het patriarchaat van eenen *Gregorius*; zÿ werd hernomen, en het Grieksche Rÿk werd vernield onder de regering van eenen *Constantinus*, den zoon van eene *Helena*, onder het patriarchaat van eenen *Gregorius*. De Turken veroverden *Konstantinopel* onder eenen *Mahomet*, en wÿ zÿn volkomen zeker, dat die stad onder eenen *Mahomet* zal verloren gaan, en dat die *Mahomet* de tegenwoordige Sultan is. Om deze overeenkomst der namen volkomen te maken, was, tÿdens de uitbarsting van den Griekschen opstand, een *Constantÿn* de vermoedelÿke opvolger van den troon, en een *Gregorius* was patriarch van *Konstantinopel*. Zÿ worgden toen den eenen dezer onheilspellende personen, de andere heeft afstand van den troon gedaan. Niettemin blÿven zÿ overtuigd, dat, in het onveranderlÿke fatalismus, de gebeurtenissen den eenmaal bepaalden loop zullen behouden, en dat de noodlottige zamenkomsten der namen *Mahomet*, *Gregorius* en *Constantÿn* hunne magt in *Europa* zal te gronde rigten.

Dergelÿke denkbeelden, onder eene zoo bÿgeloovige en onwetende natie, als de Turken, verspreid en algemeen als onfeilbaar aangenomen, kunnen inderdaad zeer bedenkelÿke gevolgen na zich slepen. Dit is echter slechts een zeer onbeduidend kenteeken van den aanstaanden val van het Turksche Rÿk. Andere omstandigheden zÿn van meer ernstigen aard.

De afschaffing der Janitsaren, die verleden jaar heeft plaats gehad, was een wÿze maatregel, voor zoo verre de inwendige rust van het Rÿk betrof; maar zÿ zal ongetwÿfeld in het voordeel der Russische overheersching zÿn. De Sultan heeft, wel is waar, een korps van muitzieke soldaten vernietigd, die elk oogenblik tot oproer genegen waren, en die werkelÿk het oppergezag in hunne handen hielden; maar hÿ heeft den tÿd nog niet gehad deze soldaten door even zoo geoefende, ervarene en voor den roem des Turkschen Rÿks zoo ÿverige troepen te vervangen. De Turksche Keizer is daarom in eenen gevaarlÿken toestand van magteloosheid. Zÿne oude militie is vernield, zÿne nieuwe is niet regelmatig ingerigt; de moed der troepen is nedergeslagen, hun ÿver is uitgebluscht, hunne getrouwheid is vervreemd, en dit alles op een oogenblik, wanneer de staat door eene grootere vereeniging van krÿgsmagt bedreigd wordt dan immer te voren, toen *Turkÿe* het hoogste punt van zÿne magt bereikt had.

Ofschoon niet meer in zÿne prille jeugd, heeft nogtans de Sultan al de kracht van de volwassen jongelingschap. Hÿ volgde zÿnen broeder *Mustapha* op in het jaar 1808, en bekleedt den troon bÿ gevolg nu sedert twintig jaren. Hÿ is de eenig overgeblevene van 30 kinderen, te weten 15 jongens en 15 meisjes, welke zÿn vader naliet. Hÿ is dus de laatste telg van het geslacht van *Mahomet*, die een behoorlÿken ouderdom om te regeren heeft bereikt, en aan deze omstandigheid, zegt men, heeft hÿ de onschendbaarheid van zÿn persoon te danken. Ware er een ander van genoegzamen ouderdom, om het bestuur te handhaven, in zÿn geslacht aanwezig geweest, de Janitsaren zouden hem sedert lang afgezet of om het leven hebben gebragt. Hÿ had twee zoonen. De oproerlingen hadden het oog op den oudsten, die bÿna tien jaren bereikt had, om dezen als zÿn opvolger op den troon te plaatsen. De Sultan wist dat zulks hun gemakkelÿk zoude wezen, want zÿne beide voorgangers, waarvan de eene zÿn eigen broeder was, zÿn door de Janitsaren geworgd geworden. Zÿn zoon stierf, en men dacht vrÿ algemeen dat de Sultan zelf hem uit den weg had geruimd. Het is echter bekend geworden, dat deze jonge prins aan de gevolgen der kinderziekte overleden is, en de Sultan heeft de eerste het voorbeeld gegeven, toen hÿ zÿne overige kinderen liet vaccineren. Hÿ bewees daardoor, dat hÿ genegen is zich de meer gevorderde kundigheden der Europeanen, ook in andere opzigten dan in de krÿgsdienst, te nutte te maken. Hÿ is tamelÿk bedreven in de Oostersche, (voornamelÿk Arabische) letterkunde. Zÿne huttasheriffs, eigenhandig door hem geschreven, of door hem voor de vuist gedicteerd, worden algemeen, om stÿl en kracht van uitdrukking, bewonderd. Hÿ is niet, gelÿk men gezegd heeft, in het binnenste van zÿn paleis van een menschenhatend en grimmig karakter. Hÿ koestert eene teedere liefde voor onderscheiden jonge meisjes in zÿnen Harem, en geeft in zÿn huisselÿken kring dagelÿks bewÿzen van minzaamheid en vriendschap. Zÿn openbaar gedrag is echter door wreedheid en onbuigzame gestrengheid gekenmerkt geworden, niet alleen jegens de Rayas, maar zelfs jegens de Turken zelven en in het algemeen heeft hÿ bewezen dat hÿ weinig waarde aan het leven zÿner onderdanen hecht en weinig eerbied voor menschelÿke instellingen heeft, wanneer zÿne ontwerpen zich daartegen kanten. Jegens andere natien heeft hÿ altÿd getrouwe bescherming getoond. Hÿ heeft het barbaarsche gebruik, van de ambassadeurs naar de zeven toren te zenden, afgeschaft. Hÿ eerbiedigt ten hunnen opzigte het regt der volken, en zoodra er verschil ontstaat en zÿ willen vertrekken, betoont hÿ hun eene onschendbare bescherming. Deze genieten ook de bÿzondere ingezetenen, tot vreemde Europesche natien behoorende. Bÿ het begin van den Griekschen opstand, toen het graauw in de uiterste woede was, liepen de Franken geen het minste gevaar; want hoezeer de dweepzuchtige religiehaat der Turken zich over alle de Christenen (*Kafir*, ongeloovigen) uitstrekt, werden zÿ beteugeld door de bekende bescherming, welke de Sultan den Christenen schonk. De Grieken werden overal ter dood gebragt, doch daarbÿ bleef het. Ieder Turk was altÿd met een hartsvanger en twee geladene pistolen gewapend, doch de vrees voor den Sulten belette hen daarvan misbruik te maken.

In de latere gebeurtenissen, nadat men den Sulten regtmatige redenen tot misnoegen had gegeven, zal ieder onpartÿdige erkennen, dat hÿ schitterende bewÿzen van gematigheid en goede trouw heeft aan den dag gelegd.

Our last letters from St. Thomas, referring to others received at that island from Jamaica, mention that the Court Martial instituted against General Santander had terminated; and likewise of his subsequent arrival in Jamaica. The accusation against him was grounded upon his having been the principal, in the conspiracy that took place against General Bolivar, on the 25th September last. It seems that the Court Martial had sentenced Santander to death, but the Council of State to which this sentence was sent for confirmation, instead of approving, changed it into banishment from the Republic. Bolivar confirmed that of the Council of State, in consequence of which Santander came to Jamaica. In that island immediately joining himself to the enlightened Patriots Soto and Azuero, expelled also from Colombia, chartering a vessel, they have since proceeded together to Nicaragua, where they intend crossing the small tract of land that devides that place from the Pacific Ocean, purposing to join the army of Peru, which by the last accounts had entered the territory of Colombia, determined to aids the liberal party in freeing themselves from the tirany of the Dictator.

Yesterday letters were received from Bogota, via Caracas, stating that in the province of Popayan a great insurrection had taken place in favour of the Constitution and against the Dictatorship. Bolivar had gone in person to quell it, but had returned, without having arrived at Popayan, under the false pretext that he had routed the faction. Instead of returning to Bogota, he had proceeded to Leiba, and it was generally believed that fear of further attacks had made him approach the Sea coast, from which he could with more facility embark, if he should be again attacked.

The prisons in Caracas are crowded with prisoners; the convents have now been turned likewise into prisons and the government not considering that they have still sufficient dungeons are making new ones in the lower part of the house occupied by the Court of Justice. These prisons are likewise to be filed with the liberal part of the community, so that in a short time the number of prisoners will exceeds one half of the male population. Commerce and agriculture are at the lowest ebb in Colombia, and the best houses unoccupied for want of persons to rent them. It is generally feared that General Paez may go next. His credulity and little knowledge of himself or mankind will no doubt make him an object easily entrapped by the tools of tirany, Generals Soublette and Briceño Mendez, for which purpose Bolivar has placed them near his person; and should Paez not be upon his guard, he will no doubt be an easy pry to these two creatures of Bolivar, who are the same persons who sacrificed in Guayana General Piar.

FROM ENGLISH PAPERS.

London, November 7.

Nova Scotia Papers to the 11th of October have been received to-day. The *Gazette* says that "the King fo the Netherlands has been appointed the arbitrator in the settlement of the boundary line question; not the Emperor of Russia, as was generally supposed." We are glad to hear this. His Majesty is a man of business, as well as a man of talents, and is much more likely to come to a prompt and satisfactory conclusion than the Autocrat, who has besides already enough upon his hands.

DUTCH AND LISBON PAPERS.

Berlin, Oct. 31.—The *St. Petersburg Journal* gives, in an Extraordinary Supplement, a Bulletin of the Russian Army in Asia. Gen. Paskewitsch reports to his Majesty as follows:—

"Being informed that a great number of inhabitants of the province of Kars, whom the Turks were taking away to Adraghane, wished to return home, Col. Prince Bekowitz Czarkasby was sent to deliver them. He had two battalions of Chasseurs, 200 Cossacks, 70 Armenian horsemen of Kars, and four pieces of light artillery. At the distance of 15 wersts from Ardaghane, he learnt that the Pacha of Mouscht, at the head of 4,000 men, was driving towards Erzerum the inhabitants to whose assistance our troops came, and he resolved to attack the enemy. The Turks at first fell back, but by his skilful manœuvres he compelled them to fight, and they were soon completely put to the rout, leaving their killed and wounded on the field. Among the former was the son of the Pacha of Mouscht, and 16 superior officers. In general, the enemy's loss was very considerable. We had 32 men killed or missing, and 23 wounded.

"On the 22d of August the fortres of Ardaghane surrendered voluntarily (the 3d of September) to Major-General Bergmann, who had gone from Kars with a small detachment to take possession of that town, and to disperse the parties of the enemy that were flying from Akhalsyk towards Erzerum."

The same papers contain an Order of the Day addressed by General Paskewitsch to his troops, after the storming of the fortress of Akhalsyk, in which he bestows the highest commendations on their valour, both in taking the fortress and in storming the enemy's camp. He says that in 22 years' service be has seen many brave armies, but none more brave or more patient under fatigues and privations.

Various commercial advantages and privileges have been granted by the Emperor to the fortress of Anapa, lately taken from the Turks. It may, perhaps, be inferred from this that Russia does not intend to restore that important fortress to the Turks.

Jassy, Oct. 18.—The taking of Varna has caused the greatest joy here, and confirmed the opinion of all those who know the valour and perseverance of the Russian armies, that nothing can shake their firmness. Varna was never before taken, or a Turkish High Admiral make a prisoner, this first instance will not fail to have a moral influence on the Turks, which must be heightened by the generosity of the Emperor, who, according to letters from Odessa of the 15th June, gave the Captain Pacha his liberty, who, with 300 men, took the way to Idos. Omer Vrione was stated to have retreated precipitately, pursued by General Bistrom, while Prince Eugena of Wurtemberg had reinforced the army before Shumla, whence it might be inferred that Shumla was to be pressed with vigour. Other letters from Odessa say, that the campaign was considered as ended for this year, and that part of the Guards had orders to go into winter quarters; that the Emperor was going to St. Petersburg; and that his equipages were ready for him at Issaktaha; but we have nothing official about his Majesty's return. Large magazines are forming at Varna, and it is to be more strongly fortified. The corps of General Geismar will immediately receive great reinforcement.

FROM ST. THOMAS PAPERS.

December 13.

PORTUGAL.

It would seem, from the number of arrests which are daily taking place in the capital, including several persons hitherto considered staunch Miguelites, that a reaction was dreaded by that party. Business is entirely at a stand. Some skirmishing is reported to have taken place in the environs of Oporto, between the Constitutional Guerillas, who took refuge in the mountains, and the troops of Don Miguel. Mr. Noble, who has been so long confined at Oporto, is immediately to be put on his trial for what is considered the highest crime in Portugal—treason of the first class.

The private letters from Lisbon mention a piece of disrespect shown to Don Pedro by the omission of the customary ceremonies upon the anniversary of his Imperial Majesty's birth day, which was on Sunday the 12th A very different course was adopted two days afterwards, the anniversary of the King of Spain's birth day; royal salutes were fired, and flags displayed in the public places and on the Portuguese ships in the river.

An insurrection has been got up in the island of Terceira, in behalf of Don Miguel, but it has for the present failed. The priests contrived to raise a body of between five and six thousand from the inhabitants, who, headed by two captains of infantry, attacked the garrison, amounting to only between one and two hundred. But the insurgents being undisciplined, and nearly all without arms, they were routed, and one hundred and thirty nine killed; the few that had guns were then disarmed and allowed to retire to their houses. Several of the priests are in custody. The squadron of Don Miguel had not appeared, but every preparation was made for its reception.—The Isabella frigate had landed the Portuguese emigrants, and all the stores and ammunition from England, and continued to cruise off the island.

December 17.

A late arrival brings the important intelligence of General *Jackson* having been elected President of the United States by a large mayority.

PRIVATE CORRESPONDENCE.

To the Editor of the 'St. Thomas Times.'

London, Nov. 6, 1828.

We have little of much consequence from any of the other powers of the Continent. The affairs of Portugal remain much in the same state as when we last wrote, and the same course of confiscation, imprisonment, &c. remained in vogue. Mr. Noble, an English Merchant at Oporto, had been thrown into prison and was to be tried upon a charge of treason of the first class. As peace has been now put upon a footing that seems likely to be received both by Brazil and Buenos Ayres, it is probable the Emperor Pedro will direct his attention to his late European dominion. The young Queen remains here, and the devidends on the loan remain unpaid. From Spain we have nothing very important; some arrangement has at length been made with the English claimants on the Spanish Government, and £900,000 is to be raised to satisfy their demand. The Spanish Loans of the Cortes remains as before. Catalonia seems far from settled and arrests continue daily. We regret to say that the fever has encreased most dreadfully at Gibraltar, and upwards of one thousand persons were in the Civil and Military Hospital up to the 14th. The deaths had encreased to 30 a day, and no probability existed of arresting the progress of the malady, until the rainy season set in. The troops were much affected by the pestilence, and the sanitary precautions of the Spanish authorities continued most strict.

We are sorry to say the health of His Majesty, as far as the mystery observed with regard to his motions can be penetrated, is believed to be so precarious, that he will not be able to leave the Cottage for the Castle at Windsor this winter. Various reports are current respecting this subject, which we do not consider ourselves justified in repeating.

The Duke of Clarence is likewise laboring under severe indisposition. It is not expected Parliament will assemble before the month of January or even February.—The Catholic Question still agitates the public mind and has split the Empire into two factions, which of course is injurious to both. The Meeting on Penondon Heath is regarded here as a triumph by the Protestant party, and Mr. Shiels' dinner at the London Tavern yesterday as a failure.

December 27.

(From the Philadelphia Chron. Dec. 4.

EXTRACT FROM THE PRELIMINARY CONVENTION, &c.

Rio de Janeiro, Aug. 25th, 1828.

The Government of Brazil and that of the Republic, engage themselves to evacuate the Province of Montevideo, that it may be constituted and governed as the said province may think proper. In two months after the exchange of the ratification of this treaty in Montevideo, the Brazilian troops will remove by sea or land to their own territory. The Argentine troops will cross the Uraguay—fifteen hundred of the former will remain in Montivideo, and the same number or more of ours in whatsoever point of the Province which may be ten leagues at distance from the residence of the Government.

The city of Montevideo shall be governed during the period as it is at present, and the country by the government of thn patriots; but before four months from the date of the ratification, there shall be a chosen Provincial Government, by Provincial Representation, which will meet at the distance before mentioned from the military forces; and for their election the citizens of Montevideo shall assemble and vote without the walls, out of reach of cannon shot of the Plaza, and without any troops whatever being present. In four months at farthest from the installation of the permanent government, intervening in the commissions of the Empire and the Republic, for the sole purpose of observing that their respective lines of demarcation be not encroached upon—after which the Brazilian troops, will retire and deliver the place as it was before the war.

This agreement to have all its force and value for the space of five years, within which time will be concluded the definitive Treaty of peace; but if within this period it cannot be accomplished, neither party shall be able to declare war without notifying it six months previous, and informing the British Government. The Treaty being made, and the five years expired, the Oriental Province can unite itself freely either to Brazil or Buenos Ayres—but if in that time their tranquillity should be disturbed by anarchy, and the lawful Government should implore succour, both parties are obliged to extend them, and each maintain a force in the province until order shall be completely re-established. The Oriental Government is not obliged to respect function or take cognizance of opinions or acts anterior to the ratification of this convention. The blockade of Buenos Ayres shall be raised in forty eight hours after the exchange of the ratifications in Montevideo, and the vessels of the two parties shall be notified within the peridd already agreed upon, according to the distances; after which vessels captured shall not be good prizes. Limits and other matters will be agreed upon afterwards by special Treaty.

THE KING.

His Majesty held a Court in the early part of the week, which would in some respect dispel the unpleasant rumours about the King's health, so lately in circulation. His Majesty is so extremely weak from repeated bleedings, during his late attack of inflammation on the chest, that he is obliged to be helped from room to room by two pages. A more than usual mystery of late, pervades the Royal Lodge, respecting the King's health; and, it is said, that although his majesty makes the best effort which his declining strength will permit to get rid of the arrear of official business before him, still that the military commissions have remained unsigned for nearly two years.—We earnestly hope for a speedy and authentic account of the convalescence of our gracious Sovereign.—*London, Nov.* 2.